DZIENNIK TYGODNIOWY

Departamentu Bydgoskiego.

Ner. Iwszy.

Dnia 4. Stycznia 1814 roku.

Prefekt
Departamentu Bydgoskiego.

Lubo wychodzący dawniéy Dziennik tygodniowy dla zaszłych okoliczności woiennych w roku zeszłym ustał, zważaiąc iednak konieczną potrzebę takowego w Departamencie tak z powodu, iż upowszechnienie wiadomości Urządzeń i przepisów kraiowych, nietylko iest głównym warunkiem wykonania tychże, ale przyczynia się wiele do zapobieżenia wyniknąć mogącym z niewiadomości przepisów nadużyciom i stratom dla prywatnych, iako też iż utrzymywanie takowego Dziennika przez Urzędników wykonawczych, iakiemi są W. W. Woyci i Burmistrze zmnieysza im zatrudnienia, gdyż nie potrzebuią wychodzących Okolników, Listów gończych, i. t. d przepisywać, zważaiąc przytem niską cenę takowego, postanowił, aby Dziennik tygodniowy teraz znowu tak iak dawniéy wychodził, którego prenumerata wynosić ma 7. Złt. półrocznie, prywatne zaś doniesienia umieszczone będą za opłatą od wiersza w szersz arkusza 12. gr. pol. Zaspokoienie porto od Dziennika i przesyłanéy za takowy

prenumeraty przeięła na się Drukarnia tuteysza. Spodziewa się Prefekt, iż oprócz W. W. Podprefektów, Woytów, Burmistrzów i X. X. Proboszczów, którzy Dziennik ten utrzymywać są obowiązani, i inni Obywatele i Urzędnicy gorliwi o rozszerzenie wiadomości przepisów kraiowych tak każdemu nieodbicie potrzebnych, zechcą rownież na tenże Dziennik prenumerować i przez to do zmnieyszenia ceny onegoż się przyłożyć, co nie omylnie za powiększeniem się liczby Abonentów na przyszłe półrocze nastąpi.

W Bydgoszczy, dnia 2. Stycznia 1814.

Zastępca Prefekta
Radolinski.

O b w i e s z c z e n i e.

P r e f e k t

Departamentu Bydgoskiego.

Gdy Rada Naywyższa Xięstwa Warszawskiego, uchwałą z dnia 15. Listopada r. b. uwolniła kupca Löwe od zakontraktowanego dostarczenia dla Departamentu tutesyszego soli, przeto od tegoż dnia, wolny handel solą, stósownie do regulaminu z dnia 11. Października r. b. niżéy umieszczonego i do Departamentu Bydgoskiego rozciąga się.

W Bydgsoszczy, dnia 30. Grudnia 1813.

Zastępca Prefekta
Radolinski.

R E G U L A M I N

tyczący się wolnego handlu solą w Xiestwie Warszawskiém.

Rada Naywyższa do temczasowego zarządzania Xięstwem Warszawskiem ustanowiona, maiąc na widoku Dobro Skarbu i Mieszkańców Xięstwa, postanowiła handel solą pod warunkami następuiącemi wcałém Xięstwie z wyłączeniem iedynie Departamentu Bydgoskiego, gdzie Kontrakt o dostarczenie soli zawarty, dotąd trwa, od daty niniejszego Regulaminu ogłosić za zupełnie każdemu wolny.

§. 1.

Sól ma bydź uważaną iako Towar wysokiemu Impostowi podległy, przedto wszelkie co do tych towarów wydane przepisy w ogólności maią też i przy handlu solą bydź zachowane, zastrzegaiąc następuiące ieszcze w szczególności co do soli prawidła.

Wszelkie ustawy i kary względem towarow wysokiemu Impostowi podległych uchwalone, utrzymuią się w swéy mocy rownież co do soli.

§. 2.

Co do handlu tranzytowego sol ma bydź tylko za Paszportami Ministerstwa Skarbu przez kray przepuszczaną, ten zaś któryby sol na kraiową konsumpcyą w Xięstwo Warszawskie wprowadzać chciał, będzie tylko wprowadzanie to mogł uskutecznić przez pogranicze głowne celne wchodowe Komory.

§ 3.

Sól nie inaczéy iak w beczkach zwyczaynych zapakowana, wprowadzana bydź może, niemniéy też w bałwanach z Wieliczki pochodzących.

§. 4.

Wolno będzie każdemu sprowadzać na własną potrzebę sól, choćby i po iednéy beczce, lub po iednym bałwanie, powinnością iego atoli będzie, ieżeli mieszkanie swe ma na wsi, sól takową bądź wodą bądź lądem sprowadzaną, w Urzędzie konsumpcyinym ostatniego miasta, przez ktore przeieżdzać będzie, do powtornéy stawić rewizyi, i tam kwit celny oddać.

Takowy kwit Urząd konsumpcyiny zachowa iako dowod przy swym regestrze, a temu ktory soł sprowadzał, wyda zaświadczenie z nastąpionéy powtornéy rewizyi. Conf. §. 23.

§. 5.

Kto sól na handel wiezie, powinien na ieden raz naymniéy 150. Centnarow po 110. funtów berl. rachuiąc, wprowadzić, większe partye upodobaniu każdego zostawione.

§. 6.

Przy wchodzie od każdego Netto Centnara soli wagi berlińskiéy bez względu na gatunek podatek celny w kwocie Złt. pol: sześć w monecie brzęczacéy kurant zwanéy w Xięstwie Warszawskiém kurs maiącéy, a w wydrukowanéy tabelli ewaluacyinéy wyrażonéy, opłacony bydź ma.

Sól od ktoréy podatek ten zapłaconym został, bez opłaty dalszego cła może bydź za granicę przedawaną i wyprowadzaną.

Tak zwanego Ibertragu i akcydensów nikt obowiązanym nie iest płacić, oprocz powyżey wzmiankowanych Złt. 6. od Centnara, zwyczay-

ny zaś pobor od statkow, od koni i wagowę przy transportach i handlu soli opłacać się ma.

§. 7.

Na pograniczney głowney Komorze celney wchodowey powinien handluiący solą na piśmie zadeklarować, dokąd sol tę prowadzić chce.

Nie ma bowiem bydź wolno handluiącym solą, składać ią tam, gdzie im się podoba, lub w drodze takową przedawać, owszem wiezący 150. lub więcey Centnarow, całą tę ilość tylko do takich miast wprowadzać może, w ktorych Urzędy konsumpcyine znayduią się i tam takowę mieyscowym mieszkańcom i sąsiedzkim włościanom beczkami przedawać może.

Ponieważ sól uważa się iako towar wysokiemu Impostowi podległy, przeto rozsyłanie oney do innych miast, wolne będzie tylko miastom prawo remissowe maiącym.

Handel cząstkowy czyli Szynk soli na garce i kwarty tak iak dotychczas tym tylko ma bydź dozwolony, ktorzy oddzielnie do tego maią Koncessye. Gdyby zaś ten, ktory ma skład soli, chciał takową na garce i kwarty przedawać, powinien do tego zyskać koncessyą.

Jeżeliby kto wielkie partye soli wodą prowadził i z ktoregokolwiek mieysca ładunek swoy lądem do rożnych miast rozesłać zamyślał, obowiązanym będzie deklarować plan zamierzonego rozesłania, zaraz w pograniczney głowney wchodowey Komorze celney, oraz wymienić mieysca przeznaczenia, w ktorych się Urząd konsumpcyiny poborowy znayduie, niemniey Urząd ten celny lub konsumpcyiny, ktorego kontrolli podać się chce przy wyładowaniu i rozsyłaniu soli.

Na każdą szczegolną ilość soli do odzielnego miasta przeznaczoney, osobny kwit celny dla tego uzyskany bydź musi, ponieważ każdy Urząd dokąd sol przeznaczona, podobnego potrzebuie kwitu do udowodnienia regestru swego.

Jeżeliby zaś ten, ktoryby takowy ładunek soli do rozmaitych miast rozsyłać zamierzał, nie uznał za rzecz dla siebie dogodną zaraz przy wchodzie plan rozkładu podać, natenczas zostawia się do iego woli, ładunek ten do ktoregokolwiek miasta prawo remissowe maiącego, zadeklarować, tam rewizyi się poddać i z mieysca tego dalsze swoie spekulacye rozporządzać. Conf. §. 21.

§. 8.

Jeżeliby kto w Magazynie Skarbowym solnym do zięcia wolnym, sol swą złożyć chciał, tedy mu to bynaymniey zabronionym nie

będzie, iednakże tylko za opłaceniem miesięcznie gr. pol. 2. od każdego Centnara netto wagi berl. gdzie Kontrolli Officyalistow solnych tegoż Magazynu podległym zostanie. Conf. §. 20.

§. 9.

Waga całéy beczki soli kamiennéy Szybikowéy lub zielonéy netto ma bydź - - - - 660. funt: berl.

całéy beczki soli Samburskiéy - -	165.	dito	dito
całéy beczki soli Westfalskiéy lub Saskiéy -	405.	dito	dito
całéy beczki soli Zamorskiéy - -	240.	dito	dito
całéy beczki soli Krymskiéy - -	330.	dito	dito

i samo przez się rozumie się, że poł beczki tylko połowę wagi téy obeymować powinny.

§. 10.

Obowiązkiem iest głownych Komor celnych pogranicznych przy wprowadzeniu mieć baczność:

1) aby pomiędzy wprowadzonemi beczkami soli nie znaydowały się inne większe iak zwyczayne, a tam gdzieby to spostrzedz mieli, aby beczki takowe przeważali.
2) aby śledzili, czyli beczki nie są napełnione innemi towarami zamiast solą, z tego powodu aby tak przy rewizyi beczek postępowali, iak przepisy rewizyą towarow wysokiemu Impostowi podległych w beczkach wchodzących, wskazuią.
3) Beczki z solą wodą sprowadzane tak maią bydź sznurem opasane i plombami nayniższéy ceny opatrzone, aby w drodze żadnéy beczki odmienić nie można. Przy transporcie lądowym każda beczka w szczegolności osznurowana i plombowana bydź ma.
4) Powinnością iest głownych wchodowych Komor celnych pogranicznych przy wchodzie soli zawiadomić te Urzędy celne i konsumpcyine o uskutecznionéy Expedycyi, gdzie sol ta powtornie zrewidowaną bydź ma.

§. 11.

Głowne wchodowe Komory celne pograniczne do zapisywania expedyowanéy w kray soli oddzielne regestra utrzymywać powinny, ktore następuiące obeymować maią rubryki, iako to:

1) Numer bieżący.
2) Nazwisko soli wprowadzaiącego.
3) Mieszkanie iego, ktore przez paszport udowiodnionem bydź powinno.

4) Data wprowadzenia.
5) Wyszczegolnienie gatunkow wprowadzoney soli.
6) Liczba beczek i bałwanow.
7) Po wiele Centnarow.
8) Summa ogolna Centnarow.
9) Jlość Podatku od całey Summy Centnarow ad 8. wyrażonych.
10) Data kwitu celnego, ktory zawierać musi dokąd sol iest deklarowaną.
11) Nazwisko mieysca dokąd deklaracya soli uczynioną została.
12) Data pod ktorą Urzędy celne lub konsumpcyine mieysca tego, do ktorego deklaracya nastąpiła, o wprowadzeniu soli zaawizowane zostały.
13) Data kiedy list awizowy należycie poświadczony, na powrot odesłany.
14) Adnotacye.

§. 12.

Z Regestrow tych obowiązane będą głowne wchodowe Komory celne pograniczne formować przy końcu każdego miesiąca Extrakty i te wraz z perceptą soli, Pocztą odsyłać, tab aby naypoźniey do dnia 8. miesiąca następnego Extrakty specyalne tudzież pieniądze do Dyrekcyow Skarbu i ich kass istotnie nadeszły.

Jeżeliby w czasie oznaczonym Extrakt z ktorego Urzędu nie miał bydź nadesłanym lub pieniądze nadeyść nie miały, na owczas opieszały ulegnie karze zapłacenia Złt. pol. 6.

Regestra zaś kwartalnie stosownie do ogolnych przepisow Dyrekcyóm Skarbu przesyłane bydź maią.

§. 13.

Z Extraktów tych specyalnych w paragrafie powyższym wzmiankowanych, każe Dyrektor Skarbu, podług tych samych rubryk Extrakt głowny z całego Departamentu sporządzić z ktorego odesłaniem tak się ureguluie, aby tenże pod karą tabellą terminalną ustanowioną, naypoźniey do dnia 20. co miesiąc w Warszawie do Ministerstwa Skarbu nadszedł.

Razem z Extraktami głownemi powinny pieniądze solne da Kassy Generalney bydź przesłane.

W przypadku gdyby iakie Extrakty specyalne nie miały nadeyść w czasie oznaczonym, tedy z powodu tego Extrakt głowny wstrzymanym bydź nie powinien, lecz Extrakty w miarę nastąpionego nadeyścia poźniey przesyłane bydź mogą, w takim iednak razie Extraktu głownego summować nie należy.

§. 14.

Urzędy celne lub Urzędy konsumpcyine gdzie powtorna rewizya przedsięwziętą zostanie stosownie do §. 7. i 10. na to baczenie mieć muszą przy nadeyściu soli, czyli ilość beczek z listem konwoiowym, kwitem i awizacyą zgadza się tudzież czyli plomby oderwanemi nie są.

Jeżeliby plomba ktora odiętą bydź miała, natenczas winny téy podpadać będzie karze, ktora ma mieysce na tych, co inne towary plombowane prowadząc takowe naruszaią, lub wcale odeymuią.

Tu rewizya powtorna przez świdrowanie, podnoszenie i t. d. nastąpić powinna dla przekonania się, czyli beczki całe lub poczęści innemi towarami napełnione nie są.

Kamieniami lub ziemią nikt soli fałszować ani beczkóm przez lanie wody większéy wagi nadawać nie powinien.

Ten, ktoryby podobnego sfałszowania dopuścił się, podpadnie karze na Defraudantow przepisanéy.

Każdy solą handluiący powinien ulegać wszelkiemu dochodzeniu i kontrolli, niemniéy obowiązkiem będzie iego aby beczkę ieżeli tego kupuiący zażąda przeważył.

§. 15.

Cenę każdy handluiący dla swego składu ustanowić może podług swéy woli, powinnością atoli iego iest przed dniem pierwszym każdego miesiąca cenę centnara każdego gatunku soli, na miesiąc napstępuiący ustanowić i nie ma mu bydź wolno od osob sol kupuiących, żądać rozmaitéy ceny.

§. 16.

Ceny na następny miesiąc postanowione, maią bydź przed dniem pierwszym każdego miesiąca przez Dziennik Departamentowy gdzie skład soli znayduie się do wiadomości publicznéy podane, i takowe każdego miesiąca przy składzie soli przybite.

Gdyby zaniedbać miał przed dniem pierwszym każdego miesiąca ceny solne przez Dziennik ogłosić, natenczas postanowi mu Rząd ceny na miesiąc na owczas bieżący.

Officyaliści na to baczność mieć będą aby nikomu drożéy nieprzedawano, taniey każdy przedawać może.

Jeżeliby kto nad ceny w Dzienniku Departamentowym ogłoszone przedawał, podpada karze Złotych 30. i obowiązanym iest zwrocić to, co za wiele wziął, tudzież wszelkie ponieść koszta z processu wynikłe.

Nie ma bydź bowiem cierpianém, aby konsumentowi, ktory daleką drogę do składu po sol odprawił i na cenę soli ogłoszoną dla składu spuscił się, przedaiący arbitralnie postępuiąc cenę raz ustanowioną podwyższał, zostawuiąc woli kupuiącego, albo zapłacić cenę tak wysoką iak przedaiący żąda, albo powrocić prożno.

§. 17.

Dopoki sol w iakimkolwiek bądź składzie znayduie się, dopoty właściciel iéy podług ceny każdego miesiąca, każdemu, ktoby soli chciał, bez żadnéy excepcyi aż do 9 Centnarow przedawać musi i żadna wymowka i nawet ta służyć nie ma, że sol w Magazynie już przedana.

Jeżeli kto sol zakupił, powinnością iego iest natychmiast ią ze składu odebrać

§. 8.

Urząd ceny lub konsumpcyiny rewizyą powtorną w §. 14. postanowioną, odbywaiący, utrzymywać będzie kontrollę z rubryk następuiących składaiącą się:

1) Numer bieżący.
2) Nazwisko tego, ktory sol złożył.
3) Wyszczegolnienie gatunkow soli.
4) Jlość beczek, bałwanow.
5) Po Centnarow.
6) Summa Centnarow.
7) Data kwitu celnego.
8) Summa podatku stosownie do niego zapłaconego.
9) Data Pisma, w ktorym głowna Komora celna pograniczna doniosła o nadeyściu soli.
10) Data w ktoréy awizacya zaświadczona, na powrot odesłaną została.
11) Cena za iaką centnar soli w miesiącu przedawany był.
12) Adnotacye.

Regestr takowy co kwartał Dyrektorowi Skarbu a przez niego Ministerstwu Skarbu przesyłany bydź ma.

§. 19.

Kupcy maiący prawo remissowe mogą prawa tego i przy handlu solnym iednak tym tylko sposobem używać, iż w głownéy Komorze celnéy pograniczméy podatku od soli nie zapłacą, lecz na Komorze celnéy remissowéy cło od całkowitego ładunku natychmiast zapłacić muszą.

Dalszy ciąg potém.